

Societat

Primers viatgers a l'aeroport: “Ens traiem la mascareta, no?”

TONI VALL
EL PRAT DE LLOBREGAT

El Lucca està nerviós. D'aquí pocs minuts veurà el seu pare després de quatre mesos de distància obligada. Ahir va tenir la idea d'anar a l'aeroport de Barcelona a rebre'l i va convèncer el seu padrastre perquè l'acompanyés. El pare viu a Londres i s'endurà el seu fill de tornada per passar-hi un mes plegats. El Lucca segurament tindrà temps de veure també el seu avi, que torna de Rio de Janeiro poques hores després. Amb la reobertura de les fronteres, 39 vols aterraven ahir

al Prat -25 provenien de l'estranger- i se n'enlairaven 45, 25 dels quals anaven a altres països de l'espai Schengen. Quantes emocions provocades per l'aixecament de l'estat d'alarma!

Just al costat la Maite i la seva mare esperen que arribi la Greta, neta d'una i besneta de l'altra. La família viu a Bristol, havien de venir a l'abril però, pels motius que tothom sap, no van poder. No es veuen des del febrer, quan van anar a visitar-los i la Greta tenia només un mes de vida. La Maite és la Maite Aymerich, que va ser alcaldessa de Sant Vicenç dels Horts en substitució d'Oriol Junqueras, i la seva mare recorda perfectament que ja la

El Lucca ahir a l'aeroport de Barcelona. MANOLO GARCÍA

vam fer sortir a l'ARA una vegada. Busseja per la memòria mentre es fa passar els nervis del retrobament i també perquè uns guàrdies les han fet marxar de la barana just davant la porta d'arribades de l'aeroport, on havien arribat –amb el Lucca i el seu padastre– burlant sense malícia les normes de seguretat que ho impedeixen.

Sense prendre la temperatura

En teoria els controls de seguretat et fan passar un test de temperatura, un de localització i una observació general de l'estat físic. I el passaport si el vol no prové de l'espai Schengen, esclar. Després de nou mesos fora de casa, el Miquel torna de Minsk. Li han fet omplir un formulari a l'aterrar i el menjar de l'avió estava més protegit del que és habitual. No li han pres la temperatura corporal. Un grup d'amics arriben d'Amsterdam per passar deu di-

es a Barcelona. No han planificat cap activitat, cap ruta. Improvisaran. Estan cansats de la rigidesa dels últims tres mesos i prefereixen deixar fluir el que els vingui de gust. La Lieke també ve d'Holanda i està una mica sorpresa amb la laxitud de les mesures sanitàries, tant a dalt de

Emoció

L'aeroport de Barcelona acull retrobaments familiars que feia mesos que s'esperaven

l'avió com a l'aterrar. Però està sana i contenta d'haver pogut venir a visitar la seva germana.

És interessant fer una volta per l'aeroport i assistir a una reducció de l'activitat tan dràstica. L'Aerobús només surt encara cada 25 o 30 minuts. Només hi ha un accés habilitat a l'interior de la terminal. Les mà-

quines de vènding són un espectacle: mascaretes al costat dels paquets de galetes i ampolletes de gel hidroalcohòlic veïnes de la Fanta. Alguna incongruència, com ara que no hagin precintat la font a la sortida dels lavabos. ¿Voleu dir que és gaire prudent aquell rajolí d'aigua a mercè de virus estancats?

És fàcil creuar-se amb algú que va a visitar la seva germana després d'un primer vol cancel·lat per malaltia i un segon per la pandèmia. O amb aquell senyor que té la dona treballant a Barcelona des de fa uns mesos i per fi ha aconseguit venir-la a veure. I el matrimoni d'avis que reben amb una abraçada, petons i molta alegria la seva filla i les seves netes: “Ens traiem la mascareta, no?” No els observa ningú. Tothom està ocupat contenint o deixant explotar emocions reprimides. —